

si quo minus die suo colligentur omnes adulteræ fruges, & cū cæteris scandalis igni inextinguibili cremabūtur. Itaq; post tempus pater natus, & pater passus, ipse deus dominus omnipotēs IESVS CHRISTVS prædicatur. Nos uero & semp, & nunc magis ut instructiores p̄ Paracletū deductorē, scilicet omnis ueritatis unicū quidē deū credimus: sub hac tamē dispensatione quā *οικονομία* dicimus, ut unicus dei sit & filius sermo ipsius, qui ex ipso processerit, p̄ quē omnia facta sunt, & sine quo factū est nihil. Hūc missum à patre in uirginē, & ex ea natum hominē & deum, filium hominis & filium dei, & cognominatū IESVM CHRISTVM. Hunc passum, hunc mortuum & sepultum secūdū scripturas, & resuscitatum à patre, & in cælo resumptū, sedere ad dexterā patris, uenturum iudicare uiuos & mortuos. Qui exinde miserit secūdū p̄missionē suā à patre spiritū sanctū paracletū, sanctificatorē fidei eorum qui credunt in patrē & filium & spiritū sanctū. Hanc regulam ab initio Euāgelij decucurrisse, etiam ante priores quosq; hæreticos, nedum ante Praxeā hesternum, probabit tam ipsa posteritas omniū hæreticorum, quā ipsa nouellitas Praxeæ hesterni. Quo peræque aduersus uniuersas hæreses iam hinc præiudicatum sit, id esse uerum quodcūq; primū: id esse adulterū, quodcūq; posterius. Sed salua ista præscriptione, ubique tamen propter instructionem & munitionem quorundam, dandus est etiam retractatibus locus: uel ne uideatur unaquæq; peruersitas, nō examinata, sed præiudicata damnari, maxime hæc, quæ se existimat merā ueritatem possidere, dum unicum deum nō aliās putat credendū, quā si ipsum eundemq; & patrem & filium & spiritum sanctū dicat: quasi nō sic quoq; unus sit omnia, dum ex uno omnia, per substantiæ scilicet unitatē: & nihilominus custodiatur *οικονομία* sacramentum, quæ unitatē in trinitatē disponit, tres dirigens, patrē, & filium, & spiritum sanctū. Tres autē non statu, sed gradu: nec substantia, sed forma: nec potestate, sed specie. Vnius autē substantiæ, & unius status, & unius potestatis: quæ unus deus, ex quo & gradus isti & formæ & species, in nomine patris & filij & spiritus sancti deputant. Quomodo numerum sine diuisione patiuntur, procedentes tractatus demonstrabunt. Simples enim quiq; ne dixerim imprudentes & idiotæ, quæ maior semper credentium pars est: quoniam & ipsa regula fidei à pluribus dijs seculi, ad unicum & uerum deum transfert: nō intelligentes unicum quidem, sed cum sua *οικονομία* esse credendum, expauescunt ad *οικονομία* numerū & dispositionem trinitatis, diuisionem præsumunt unitatis. Quando unitas ex semetipsa deriuans trinitatem, non destruat ab illa, sed administretur. Itaque duos & tres iam iactitant à nobis prædicari, se uero unius dei cultores præsumunt: quasi non & unitas irrationaliter collecta hæresim faciat, & trinitas rationaliter expensa, ueritatem constituat. Monarchiam (inquiunt) tenemus. Et ita solium ipsum uocaliter exprimunt etiam Latini, & tam opifice: ut putes illos tam bene intelligere monarchiam,